

діяльності й системних засобів її досягнення. Основною метою природоохоронної діяльності повинна бути система, яка здатна адаптуватися від функцій реагування на події, що відбулися, до здійснення ефективного й дієвого контролю, запровадження відповідних запобіжних дій [2; 3].

Список використаних джерел:

1. Краєвський В.М. Облік аграрного потенціалу національного багатства: Моногр. / В.М. Краєвський – К: вид-во «Вік принт», 2015. – 440 с.
2. Вишнеvsька О. М. Природно-ресурсна основа розвитку аграрного сектора: теоретичні і практичні аспекти: [монографія] / О. М. Вишнеvsька, Н. В. Бобровська. - Миколаїв, 2015. - 180 с.
3. Борисова В. А. Відновлення природно ресурсного потенціалу АПК : економічні аспекти / В. А. Борисова. – Суми : Довкілля, 2003. – 372 с.

Yu. Korobko, V. Kifa. Maintenance of the national country of territories of the country: theoretical and practical aspects.

Summary

The theoretical aspects of preserving the national wealth of the country's territories, taking into account regional peculiarities, are researched.

Key words: *national wealth, conservation, rational use, balanced development.*

*Науковий керівник : Бобровська Н.В., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Костирко П.Д.

*Магістр 1 курс факультет менеджменту,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна
pavelkostyrko@gmail.com*

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕФЕКТИВНОГО ЗБЕРІГАННЯ ЗЕРНА У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Визначено проблемні аспекти аграрних підприємств, пов'язані зі зберіганням власної продукції. Розглянуто альтернативи зберігання зерна у сільськогосподарських підприємствах. Обґрунтовано можливість використання полімерних рукавів для зберігання зерна з метою підвищення прибутковості сільськогосподарських підприємств.

Ключові слова: *зерновиробництво, зернохосвище, елеватори, полімерні рукава, прибутковість.*

За сучасних умов господарювання забезпечення прибутковості сільськогосподарських підприємств можливе за умови не лише виробництва продукції, а і вигідної її реалізації. Так як найвищий рівень цін реалізації продукції спостерігається у певні періоди, то необхідною умовою є забезпечення її зберігання.

Практика показує, що основним виробничим напрямом вітчизняних сільгоспвиробників є виробництво зерна. Проблеми розвитку зернового господарства розглядаються у працях В. І. Бойка, О.Ю. Єрмакова, Л.О. Мармуль, П.Т. Саблука, В.П. Ситника, Л. М. Худолій, І.І.Червена та інших. Проте й досі залишається недостатньо висвітленими питання пошуку

можливостей підвищення ефективності зерновиробництва за рахунок оптимізації його зберігання.

Через слабку матеріально-технічну базу та недостатній обсяг фінансових ресурсів для будівництва сучасних зерносховищ, вони користуються послугами елеваторів. Якщо в аграрно розвинутих країнах Європи, у США і Канаді до 80 % урожаю зберігається виробниками в їх власних силосних зерносховищах з активною вентиляцією, то в Україні лише 1 % господарств мають такі технологічні можливості. Тому більшість сільськогосподарських товаровиробників реалізують свою продукцію відразу після збирання або користуються послугами елеваторів. Проте через високу плату за доробку і зберігання, можливу відсутність потужностей в необхідний час та додаткові витрати на транспортування через віддаленість, господарствам дані послуги не завжди є вигідними. У зв'язку з цим необхідним є пошук альтернативних способів зберігання. На сьогодні використовуються такі: зберігання на елеваторах; напільний склад; металеві силоси (банки); конструкції швидкого монтування; полімерні рукава.

Реалізація виробничого потенціалу зернової галузі України (на рівні 100–120 млн т за рік) гальмується недостатніми параметрами зернозберігаючих потужностей. У 2014 році в Україні налічувалося 760 сертифікованих елеваторних підприємств, загальна місткість яких складає 31,5 млн т зернових. У цих підприємствах на сучасні силосні потужності зі зберігання зерна припадало 54,2%, на примітивну підлогову технологію його зберігання – 44,2%, а решта 1,6% – на ще більш застарілу технологію зберігання в мішках [1].

Вибір способу зберігання зерна ґрунтується не лише на економічних показниках. Достатньо важливими є якісні характеристики зерна після тривалого зберігання, які впливають на технологічні властивості та ціну реалізації. З цією метою необхідно враховувати переваги та недоліки умов зберігання за різних способів.

Основними чинниками впливу на якість зерна під час зберігання є: вологість (за сухого (не більш як 14%) зерна інтенсивність дихання його низька, а тому мікроорганізми перебувають у пригніченому стані); температура (зниження температури супроводжується пригніченням розвитку мікрофлори, холодним заціпенінням та загибеллю комах); доступ повітря до зернової маси (зберігання зерна у безкисневому середовищі забезпечує збереження всіх технологічних і фуражних якостей зерна).

Серед існуючих способів зберігання зерна менш витратним є застосування аргентинської технології (SILO BAG) із використанням полімерних рукавів, застосування якої регламентується Інструкція щодо технології зберігання зерна у зерносховищах із застосуванням полімерних зернових рукавів [2]. Перевагами даної технології є невисокий рівень витрат на зберігання, невеликий термін окупності, відносна доступність для сільгоспвиробників. Проте вона також не позбавлена недоліків, серед яких: необхідність спецтехніки для завантажування і розвантажування зерна, а, відповідно, і додаткові капіталовкладення;

необхідність в систематичному моніторингу якості та забезпечення охорони; рукава одноразові.

У підсумок зазначимо, що вибір способу зберігання зерна залежить від обсягів його виробництва, а також фінансових можливостей сільськогосподарських підприємств.

Список використаних джерел:

1. Колодійчук В.А. Ефективність логістичних систем у зернопродуктовому підкомплексі АПК: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук : спец. 08.00.04 – економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності) / В.А. Колодійчук. – Львів, 2015. – 40 с.

2. Інструкція щодо технології зберігання зерна у зернохосвищах із застосуванням полімерних зернових рукавів. [Електронний ресурс] Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 04.02.2011р. № 10. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE18914.html.

P. Kostyrko. Organization of efficient storage of grains in agricultural enterprises.

Summary

The problematic aspects of agrarian enterprises related to the storage of their own products are determined. The alternatives of storage of grain in agricultural enterprises are considered. The possibility of using polymeric sleeves for storage of grain is grounded in order to increase the profitability of agricultural enterprises.

Key words: grain production, grain storage, elevators, polymer sleeves, profitability.

*Науковий керівник: Олійник Т.Г., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри економіки підприємств,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна
oliinyktg@mnaui.edu.ua*

Луценко М.

*Магістр 2 курс факультет менеджменту,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Розглянуто поняття підприємництва, охарактеризовано основні його ознаки. Визначено роль підприємництва в ринковій економіці, яка полягає у забезпеченні розвитку та постійному оновленні економічної системи, створенні інноваційного середовища.

Ключові слова: підприємництво, підприємницька діяльність, ризик, прибуток, діяльність.

На сьогоднішній день підприємництво являє собою стратегічний фактор та внутрішнє джерело нестійкого економічного розвитку й матеріального забезпечення добробуту населення країни.

Вперше в науковий обіг поняття «підприємництво» ввів англійський економіст Річард Кантільйон. Він розумів підприємництво як економічну функцію особливого роду та підкреслював завжди присутній у ньому елемент ризику [2].

Слід підкреслити, що підприємництво – це не будь-яка господарська діяльність, а особливий вид діяльності, і ця особливість характеризується певними ознаками:

- це самостійна діяльність, діяльність «за свій рахунок». Основою підприємницької діяльності є власність підприємця.